

Justitsministeren (Melleman):

Jeg skal ikke nærmere komme ind paa det Spørgsmaal om det i det Hele fra et principielt Standpunkt var ønskeligt, at der kun var een stor, hele Landet omfattende Brandforsikring, eller at der var flere mindre. Jeg gaar nemlig ud fra, at Forholdene maa have udviklet og udvikle sig saaledes, at man ikke kan fastholde dette, men maa finde sig i, at der dannes flere end denne ene eller et Par enkelte Brandforsikringer. Jeg tror derimod paa den anden Side, at det dog som almindelig Regel — jeg vil ikke negte, at Forholdene kunne stille sig anderledes under særlige Omstændigheder — vil være nødvendigt, at en Brandforsikring har en vis, temmelig betydelig Udstrækning, for at den egentlig skal kunne siges at være betryggende, og for at der ikke under uheldige Omstændigheder skal paaføres Interessenterne alt for store, uforudsete Byrder. Derfor antager jeg vel, at man fra alle Sider kan være enig om, at en Brandforsikringsforening maa have et vist Omfang og en vis Størrelse, for at den overhovedet kan siges at kunne tjene de Forsikredes Interesser i det Hele. Jeg staar altsaa paa det Standpunkt, at jeg gaar ud fra, at man ikke fra Regjeringens Side kan stræbe efter at opretholde en saadan Grundsætning som den, at man som et Princip skulde lægge Hindringer i Veien for, at der dannedes flere Brandforsikringsforeninger end dem, der nu bestaa; men jeg tror paa den anden Side, at, naar der fordrer særegne Fordele for disse Forsikringer, og naar man ønsker, at Midler, der udlaaes efter Reglerne for Umyndiges Midler, skulle kunne anbringes i Eiendomme, der ere forsikrede i disse Foreninger, bør man kræve en særlig Kontrol og andre særlige Garantier for at kunne gaa ind derpaa. Jeg kan i den Henseende kun udtale, at jeg lige overfor dette Spørgsmaal i det Hele tror at maatte stille mig paa samme Maade som min Forgænger stillede sig til Sagen, da den var fremme her i Samlingen 1874—75. Derfor mener jeg, at en Forhandling fra min Side vil kunne komme i Gang, og jeg er rede til at indlade mig paa Forhandling paa Grundlag af noget Vignende som det Forslag, der den Gang blev vedtaget af dette Thing efter at være indstillet af hele Udvalget ifølge Konference med den daværende Justitsminister. Som de Herrer vide, og som det er blevet oplyst under Debatten, blev dette Forslag stillet af hele Udvalget. Begge Partier synes der at have forenet sig, og efter at Forslaget saaledes var stillet af hele Udvalget, blev det vedtaget ved 2den Behandling her i Thinget, saavidt jeg husker enstemmig eller i hvert Tilfælde næsten en-

stemmig. Naar det saa ikke kom videre, var det formentlig, fordi Samlingen var saa langt fremrhykket. Jeg skal derfor ikke opholde Diskussionen længe, da jeg vel tør forudsætte, at denne Sag skal gaa til et Udvalg, og en Drøftelse af de mange detaillerede Punkter, hvorom der er Spørgsmaal, ikke godt kan finde Sted uden Forberedelse gennem en Udvalgsbehandling. Idet jeg bemærker dette, skal jeg gjentage, at jeg skal være rede til at forhandle paa Basis af den Betænkning, der blev afgivet, og de Vedtagelser, der fandt Sted i dette Thing i Samlingen i 1874—75.

B. Solm: Jeg agter ogsaa at stemme for dette Lovforslags Omgang til 2den Behandling. Det er jo ikke noget Nyt for os, der have været i Rigsdagen i en Række af Aar. Heller ikke er det noget Nyt for os, at man fra forskellige Sider ønsker at danne selvstændige Foreninger. Jeg havde derfor ikke været betænkt paa at tage Ordet, og skulde ikke have gjort det, naar der ikke var fremkommet et Par Ytringer, der foranledigede mig dertil. Det ærede Medlem fra Holbæk Amts 2den Valgkreds (Dønnergaard) fremdrog Foreningen i Thisted Amt som et Exempel paa, at det skulde være meget billigt at være i en mindre Forening. Ja, der var en hel Del Aar, hvor de havde det forbausende billigt i Thisted Amt, men saa kom der to, tre Aar i Træk, som vare saa daarlige, at dersom Foreningen ikke havde været forsynet med en temmelig stor Reservefond, vilde den have været ødelagt. Hvorledes det er i Aar, veed jeg ikke, thi jeg har ikke set Noget deraf i Aar, men hvad jeg har anført, viser, at det er ikke absolut sikkert med de smaa Foreninger. Den store almindelige Brandforsikring har den Fordel fremfor de Andre, at Forsikringerne ere ikke ensartede. De Herrer holde paa, at de ville have, at Forsikringerne skulle være ensartede. Jeg siger derimod, at det er det Farligste af Alt. Thi naar der indtræffer flere daarlige Aar i Træk, kommer der ogsaa flere Ildebrænde. Det kan statistisk godtgøres, at Ildebrændes Antal staar i Forbindelse med, om der er daarlige eller gode Aar. Det har nu været saa heldigt for Landets almindelige Brandforsikring, at den har Frederiksberg og Forstæderne med deres 300 Millioner Kroner, og at der her ikke har været Brandstader, saa at den almindelige Brandforsikring har i et Par Aar tilbodels levet af Frederiksberg og Forstæderne. Det Andet, der gav mig Anledning til at tage Ordet, var, at der i Dag blev sagt her i Thinget, at Landets almindelige Brand-